

prima instanță: Judecătoria Dubăsari
Judecător: V.Suciu
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A.Bostan, A.Pahopol, V.Negru

dosarul nr. 2ra-509/18

Î N C H E I E R E

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Luiza Gafton
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Mițul Alexandru și Mihailov Alexandru, și recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Salonislact”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Salonislact” împotriva lui Mițul Alexandru, Mihailov Alexandru și executorul judecătoresc Victor Cațer cu privire la restituirea sumelor încasate,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 3 octombrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Mițul Alexandru și Mihailov Alexandru, casată hotărârea Judecătoriei Dubăsari din 15 decembrie 2016 și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care s-a admis în parte acțiunea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Salonislact”,

c o n s t a t ă :

La 24 decembrie 2015 SRL „Salonislact” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Mițul Alexandru, Mihailov Alexandru și executorul judecătoresc Victor Cațer cu privire la restituirea sumelor încasate.

În motivarea cererii a indicat că la 4 ianuarie 2011 reprezentantul Chisilița Corneliu a depus o cerere de chemare în judecată în interesele lui Mițul Alexandru și Mihailov Alexandru împotriva SRL „Salonislact” cu privire la încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată, iar prin hotărârea Judecătoriei Dubăsari din 28 noiembrie 2013, acțiunea depusă a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea de la SRL „Salonislact” în beneficiul lui Mihailov Alexandru a sumei de 12 282,36 lei, în beneficiul lui Mițul Alexandru a sumei de 41 439,02 și în beneficiul statului a taxei de stat restante în sumă de 761 lei.

De asemenea, societatea reclamantă a indicat că la 13 februarie 2015 a fost informată de către executorul judecătoresc, Victor Cațer, despre faptul că la 29 august 2013 în vederea executării documentului executoriu nr.2-19/12 din 27 decembrie

2012, la contul executorului judecătoresc a fost depusă suma acțiunii în mărime de 147167,38 lei ca garant până la emiterea unor documente de încasare finale.

La fel, a fost informat că din suma aflată la contul executorului judecătoresc în mărime de 147 167,38 lei au fost stinse datoriile în baza procedurilor de executare, și anume, nr.100-R1577/2015 din 18.12.2014 în mărime de 41 439,02 lei în beneficiul lui Mițul Alexandru și cheltuielile de executare în mărime de 5 824,75 lei în beneficiul executorului judecătoresc, Cațer Victor, în total suma 47263,77 lei și nr.100-R1578/2015 din 18.12.2014 în mărime de 12 282,36 lei în beneficiul lui Mihailov Alexandru și cheltuielile de executare în mărime de 1 409,08 lei în beneficiul executorului judecătoresc, Cațer Victor, în total suma 13 691,44 lei.

SRL „Salonislact” indică că executorul judecătoresc, Cațer Victor, a informat reclamantul despre faptul că, au fost calculate și încasate de la SRL „Salonislact” dobânzile de întârziere în sumă de 3 232,81 lei în beneficiul lui Mițul Alexandru și 500 lei în beneficiul executorului judecătoresc, Cațer Victor, și suma de 958,20 lei în beneficiul lui Mihailov Alexandru și 500 lei în beneficiul executorului judecătoresc, Cațer Victor.

A menționat societatea în cererea de chemare în judecată că la 12 decembrie 2014, avocatul Ghedrovici Nicolae a depus în interesele SRL „Salonislact” recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2014, fiind achitată taxa de stat în mărime de 709 lei.

Ca urmare, prin decizia din 4 martie 2015 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de avocatul Nicolae Ghidrovici în interesele SRL „Salonislact”, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2014 și hotărârea Judecătoriai Dubăsari din 28 noiembrie 2013 și s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Chisilița Corneliu în interesele lui Mițul Alexandru și Mihailov Alexandru împotriva SRL „Salonislact” cu privire la încasarea prejudiciului material, moral și compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

SRL „Salonislact” afirmă că dat fiind faptul că Curtea Supremă de Justiție a omis prin decizia din 4 martie 2015 să se expună cu privire la întoarcerea executării, SRL „Salonislact” la 24 martie 2015 s-a adresat Judecătoriai Dubăsari în procedură în ordonanță.

Astfel, SRL „Salonislact” a depus la Judecătoria Dubăsari o cerere privind eliberarea unei ordonanțe judecătorești, solicitând dispunerea încasării de la Mițul Alexandru și Mihailov Alexandru a sumelor de bani încasate în baza hotărârilor judecătorești anulate.

Totodată relatează societatea reclamantă că Judecătoria Dubăsari la 25 martie 2015 a emis ordonanța judecătorească, prin care a dispus încasarea sumelor de bani încasate în baza hotărârilor judecătorești anulate.

Ulterior, la 6 aprilie 2015, Mițul Alexandru și Mihailov Alexandru au depus cerere în instanța de judecată cu privire la anularea ordonanței judecătorești, iar prin încheierea Judecătoriai Dubăsari din 8 aprilie 2015 s-a dispus anularea ordonanței nr. 2p/o-17/15 din 25 martie 2015, fiind explicat creditorului SRL „Salonislact”, că pretenția sa poate fi înaintată debitorilor Mițul Alexandru și Mihailov Alexandru în procedură de examinare a acțiunii civile.

Reclamanta menționează că de către executorul judecătoresc, Cațer Victor, de la SRL „Salonislact” au fost încasate: în beneficiul lui Mițul Alexandru suma de 44 671,83 lei (inclusiv dobânzile de întârziere calculate de executorul judecătoresc) și

cheltuielile de executare în mărime de 6 324,75, în total suma de 50 996,58 lei; iar în beneficiul lui Mihailov Alexandru s-a încasat suma de 13 240,56 lei (inclusiv dobânzile de întârziere calculate de executorul judecătoresc) și cheltuielile de executare în mărime de 1 909,08, în total suma de 15 149,64 lei.

Mai indică societatea că a achitat și taxa de stat la depunerea cererii de apel în sumă de 1 062 lei, cât și la depunerea cererii de recurs în sumă de 709 lei.

De asemenea, SRL „Salonislact” a indicat că Mițul Alexandru și Mihailov Alexandru au fost lipsiți de temeiul prestației acceptate o dată cu pronunțarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 4 martie 2015, și prin urmare, dobânda de întârziere, calculată conform art. 619 Cod Civil, până la 26 octombrie 2015 (data când a fost efectuat calculul) constituie suma 8 167,13 lei pentru prestația datorată de Mițul Alexandru și suma de 2 426,22 lei pentru prestația datorată de Mihailov Alexandru.

Solicită SRL „Salonislact” încasarea de la Mițul Alexandru în beneficiul SRL „Salonislact” a sumei de 44 671,83 lei (inclusiv dobânzile de întârziere calculate de executorul judecătoresc) și cheltuielile de executare în mărime de 6 324,75 lei, încasarea de la Mihailov Alexandru în beneficiul SRL „Salonislact” a sumei de 13 240,56 lei (inclusiv dobânzile de întârziere calculate de executorul judecătoresc) și cheltuielile de executare în mărime de 1 909,08 lei, încasarea de la Mițul Alexandru și Mihailov Alexandru a taxei de stat achitată la depunerea cererii de apel și a cererii de recurs în sumă de 1 771 lei, cât și încasarea cheltuielilor de asistență juridică, dobânzilor de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 22 martie 2016, SRL „Salonislact” prin intermediul reprezentantului său a depus o cerere de concretizare a pretențiilor, iar la 21 iunie 2016 și la 18 octombrie 2016 a depus cereri de concretizare suplimentare, prin care a solicitat modificarea cuantumului datoriei totale și încasarea în beneficiul SRL „Salonislact” de la Mițul Alexandru a sumei de 44 671,83 lei (inclusiv dobânzile de întârziere calculate de executorul judecătoresc) și cheltuielile de executare în mărime de 6 324,75, în total suma de 50 996,58 lei și de la Mihailov Alexandru suma de 13 240,56 lei (inclusiv dobânzile de întârziere calculate de executorul judecătoresc) și cheltuielile de executare în mărime de 1 909,08, în total suma de 15 149,64 lei.

Suplimentar, a solicitat încasarea în beneficiul SRL „Salonislact”, în mod solidar din contul pârâților a sumei de 709 lei ce reprezintă taxa de stat achitată pentru depunerea cererii de recurs, a taxei de stat achitate în mărime de 317 lei la depunerea prezentei cereri de chemare în judecată, a taxelor de stat suplimentare în mărime de 321 lei și de 174 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 lei, a cheltuielilor de transport în mărime de 1 740 lei, a cheltuielilor legate de citarea publică în mărime de 89 lei și a cheltuielilor de asigurare a acțiunii în mărime de 4 200 lei. Încasarea dobânzilor de întârziere ce constituie suma de 20 375,58 lei pentru Mițul Alexandru și 6 053,01 lei pentru Mihailov Alexandru.

Prin hotărârea Judecătoriei Dubăsari din 15 decembrie 2016, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Salonislact” a fost admisă integral. S-a dispus încasarea de la Mițul Alexandru în beneficiul SRL „Salonislact” întru restituirea sumelor încasate suma de 50 996,58 lei. S-a încasat de la Mihailov Alexandru în beneficiul SRL „Salonislact” întru restituirea sumelor încasate suma de 15 149,64 lei. S-a încasat de la Mițul Alexandru în beneficiul SRL „Salonislact” dobânda de întârziere în sumă de 20 375,58 lei. S-a încasat de la Mihailov Alexandru în beneficiul SRL „Salonislact” dobânda de întârziere în sumă de 6 053,01 lei. S-a încasat în mod solidar de la Mițul

Alexandru și Mihailov Alexandru în beneficiul SRL „Salonislact” suma de 709 lei ce reprezintă taxa de stat achitată pentru depunerea cererii de recurs. S-a încasat în mod solidar de la Mițul Alexandru și Mihailov Alexandru în beneficiul SRL „Salonislact” cheltuielile judiciare legate de plata taxei de stat achitate în mărime de 317 lei la depunerea prezentei cereri de chemare în judecată, a taxei de stat suplimentare în mărime de 495 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5000 lei, a cheltuielilor de transport în mărime de 1 740 lei și a cheltuielilor legate de citarea publică a părților în mărime de 89 lei, iar în total suma de 7 641 lei. S-a încasat în mod solidar de la Mițul Alexandru și Mihailov Alexandru în beneficiul SRL „Salonislact” cheltuielile de asigurare a acțiunii în mărime de 4 200 lei.

La 22 decembrie 2016, Mițul Alexandru și Mihailov Alexandru au declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Dubăsari din 15 decembrie 2016, iar la 20 aprilie 2017 au depus apel motivat, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea depusă de SRL „Salonislact” să fie respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 3 octombrie 2017 a fost admis apelul declarat de către Mițul Alexandru și Mihailov Alexandru, casată hotărârea Judecătoriei Dubăsari din 15 decembrie 2016 și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care s-a admis în parte acțiunea înaintată de SRL „Salonislact”. S-a încasat de la Mițul Alexandru în beneficiul SRL „Salonislact” cu titlu de restituire a sumelor încasate în baza hotărârii judecătorești casate, suma de 50 996.58 lei și suma de 1 529,88 lei cu titlu de cheltuieli pentru achitarea taxei de stat la depunerea cererii de chemare în judecată - proporțională cerințelor admise. S-a încasat de la Mihailov Alexandru în beneficiul SRL „Salonislact” SRL cu titlu de restituire a sumelor încasate în baza hotărârii judecătorești casate, suma de 15 149,64 lei și suma de 454.47 lei cu titlu de cheltuieli ce țin de achitarea taxei de stat la depunerea cererii de chemare în judecată - proporțional cerințelor admise. S-a încasează în mod solidar de la Mițul Alexandru și Mihailov Alexandru în beneficiul SRL „Salonislact” cu titlu de cheltuieli de judecare a pricinii în cauză, suma de 5 089 lei. În rest, cerințele formulate de SRL „Salonislact” împotriva lui Mițul Alexandru și Mihailov Alexandru, s-au respins ca fiind neîntemeiate.

Pentru a decide astfel, instanța de apel și-a motivat soluția în baza prevederilor art. 157 Cod de executare, art. 267 lit. a) CPC, art. 619 Codul civil, precum și art. 94 alin. (1), 96 alin. (1)-(1¹) și art. 118 CPC.

Cu referire la numele citate și în coraport cu materialele cauzei, instanța de apel a reținut în sensul art. 157 Cod de executare că întoarcerea executării hotărârii judecătorești are loc doar în cazul în care hotărârea executată se anulează, iar după rejudecarea pricinii se adoptă o nouă hotărâre prin care acțiunea se respinge integral, sau se emite o încheiere de scoatere a cererii de pe rol ori de încetare a procesului.

Totodată, instanța de apel a constatat că SRL „Salonislact” este în drept de a solicita întoarcerea executării hotărârii Judecătoriei Dubăsari din 28 noiembrie 2013, dat fiind că, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 4 martie 2015, hotărârea respectivă a fost casată, însă, instanța de recurs a omis să se expună asupra întoarcerii executării hotărârii respective.

Sub acest aspect, este de observat că prin probatoriul administrat la dosar, și anume, ordinele de eliberare a numerarului din 23 ianuarie 2015, se confirmă că SRL „Salonislact” a executat hotărârea Judecătoriei Dubăsari din 28 noiembrie 2013 după

ce aceasta a devenit executorie în drept, însă, ulterior hotărârea respectivă a fost casată de către instanța ierarhic superioară, circumstanță ce denotă că, creditorii Mițul Alexandru și Mihailov Alexandru nu sunt ținuti să restituie debitorului SRL „Salonislact” sumele de bani încasate ca rezultat al executării hotărârii judecătorești casate.

Colegiul Curții de Apel Chișinău a menționat că, afirmațiile expuse de către Mițul Alexandru și Mihailov Alexandru în cererea de apel au un caracter neîntemeiat și nu pot fi reținute drept temei de casare a hotărârii contestate, or, la cererea de apel depusă, apelanții nu au anexat nici un act sau probă, prin care să confirme că aceștia sunt în drept de a reține sumele de bani încasate în rezultatul executării hotărârii Judecătorei Dubăsari din 28 noiembrie 2013, care a fost casată prin decizia Curții Supreme de Justiție din 24 martie 2015.

Instanța de apel a menționat că în cererea de apel s-a invocat că SRL „Salonislact” nu a respectat procedura prealabilă de soluționare a cauzei pe cale extrajudiciară, or, acest argument este unul formal, fiind lipsit de suport juridic.

La acest segment, Curtea de Apel Chișinău a concluzionat că în speță, respectarea procedurii prealabile de soluționare a litigiului pe cale extrajudiciară nu este obligatorie, din motiv că, o astfel de obligație nu este impusă în sarcina reclamantului nici prin lege și nici în temeiul unui eventual act juridic.

Astfel, Colegiul a respins alegațiile apelanților precum că la dosar nu au fost anexate probe care să confirme că executorul judecătoresc Cațer Victor a încasat cheltuielile de executare, or, la dosar sunt anexate încheierile executorului judecătoresc de încasare a cheltuielilor de executare, precum și nota informativă a executorului, acte care confirmă incontestabil că cheltuielile de executare au fost încasate efectiv de către executorul judecătoresc din contul SRL „Salonislact”.

De asemenea, Curtea de Apel Chișinău a respins ca neîntemeiată cerința, privind încasarea de la Mițul Alexandru și Mihailov Alexandru a dobânzilor de întârziere, or, la caz, nu a fost stabilită data scadentă până la care ultimii urmau să achite societății reclamante sumele încasate în baza hotărârii Judecătorei Dubăsari din 28 noiembrie 2013.

Prin urmare, s-a dispus și încasarea în mod solidar de la Mițul Alexandru și Mihailov Alexandru în beneficiul SRL „Salonislact” a sumei de 709 lei cu titlu de taxă de stat achitată de SRL „Salonislact” la depunerea cererii de recurs, dat fiind că, la dosar a fost anexat ordinul de plată care confirmă suportarea acestor cheltuieli de judecată de către societatea reclamantă în cadrul procesului civil intentat la acțiunea depusă de Mițul Alexandru și Mihailov Alexandru.

Finalmente, se constată că este întemeiată parțial cerința SRL „Salonislact”, privind încasarea în mod solidar de la Mițul Alexandru și Mihailov Alexandru în beneficiul SRL „Salonislact” a cheltuielilor judiciare legate de plata taxei de stat achitate la depunerea prezentei cereri de chemare în judecată – proporțional pretențiilor admise, a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5000 lei, și a cheltuielilor legate de citarea publică a părților în mărime de 89 lei. Iar, cerința privind încasarea pretinselor cheltuieli de transport în sumă de 1 740 lei și 4 200 lei cu titlu de cheltuieli de asigurare a acțiunii, instanța de apel le-a apreciat ca fiind vădit exagerate și neconfirmate.

La 10 ianuarie 2018, Mițul Alexandru și Mihailov Alexandru au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a

deciziei instanței de apel, în partea admiterii pretențiilor privind încasarea cheltuielilor de executare în mărime de 5 824,75 lei de la Mițul Alexandru și 1 409m,08 lei de la Mihailov Alexandru, a dobânzii de întârziere și onorariul conform încheierii executorului judecătoresc, Cațer Victor, nr. 100-R1578/2014 din 26 ianuarie 2015 în mărime de 1 458,20 lei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte de respingere a pretențiilor.

În motivarea recursului a invocat dezacordul parțial cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și pasibilă de casare în partea contestată.

Menționează că instanța de apel a aplicat incorect art. 572 și 575 ale Codului civil.

La fel, susține că la examinarea cauzei instanța de apel nu a reținut că cheltuielile SRL „Salonislact” nu pot fi puse în sarcina recurenților pentru achitare, or, în speță, societatea în cadrul procesului anterior, avea posibilitatea de a depune o cauțiune în contul executorului judecătoresc în condițiile art. 86 Cod de executare, pentru a nu admite executarea hotărârii definitive a Curții de Apel Chișinău.

Ulterior, la 29 ianuarie 2018, SRL „Salonislact” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea respingerii acțiunii, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte de admitere a pretențiilor.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, a menționat că instanța de apel incorect a apreciat ca neîntemeiată cerința, privind încasarea dobânzii de întârziere de la Mițul Alexandru și Mihailov Alexandru, deoarece la caz nu a fost stabilită data scadentă până la care pârâții urmau să achite societății reclamante sumele încasate în baza hotărârii Judecătoriei Dubăsari din 28 noiembrie 2013, or, această apreciere a instanței este una eronată, având în susținere art. 1395 Cod civil.

La caz, intimații au fost lipsiți de temeiul prestației acceptate odată cu pronunțarea deciziei din 4 martie 2015 a Curții Supreme de Justiție, prin care s-a dispus încasarea hotărârii în baza căreia s-a dispus încasarea sumelor respective.

Ca urmare, pârâții fiind parte la proces, au cunoscut despre anularea temeiului prestației acceptate și trebuiau să întreprindă măsuri de a întoarcere a acesteia.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum rezultă din actele cauzei copia decizie instanței de apel din 3 octombrie 2017, a fost expediată pentru cunoștință în adresa părților, inclusiv și în adresa recurenților, Mițul Alexandru, Mihailov Alexandru și SRL „Salonislact” la 8 noiembrie 2017, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire nr. 15837(f.d. 58) și au recepționat copiile de pe decizie la 27 noiembrie 2017. (f.d. 66,74).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenții s-au conformat prevederilor legale și a declarat recursurile la 10 ianuarie 2018, și respectiv, la 29 ianuarie 2018, în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Mițul Alexandru și Mihailov Alexandru, și recursului declarat de SRL „Salonislact”, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Mițul Alexandru și Mihailov Alexandru, și recursul declarat de SRL „Salonislact”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de

o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibile recursul declarat de către Mițul Alexandru și Mihailov Alexandru, și recursul declarat de SRL „Salonislact”.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Mițul Alexandru și Mihailov Alexandru, și recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Salonislact”, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Luiza Gafton

Tamara Chișca-Doneva